GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 133. Duminecă, 15 (27) Iunie. 1886.

Brașovŭ, 14 Iunie 1886.

Telegrafulŭ ne anunță, că principiii pretendențĭ împreună cu fiii lorŭ ântêiu născuțĭ au părăsitŭ Francia. Prințiĭ se ducŭ! rĕsună aḑĭ din tóte gurile în Francia.

Pentru ce? Se ducŭ, pentru ca sĕ se dea lumei o probă învederată, că este scisiune în Francia, că nu totŭ poporulŭ consimte cu stările de față și că de aceea republica lui Grevy se teme de presența în țéră a pretendențilorŭ la tronŭ.

Nu póte fi îndoiélă, că aḑĭ învrăjbite suntŭ spiritele în Francia. Când prințulŭ Napoleonŭ și fiulŭ sĕu celŭ mai mare au părăsitŭ pămentulŭ francesŭ, multe lacrime de întristare au cursŭ și mulțĭ au fostŭ carĭ le-au strigatŭ: „La revedere!“ Prințiĭ n'au mersŭ împreună. Bonaparții au plecatŭ la drépta și Orleanii la stânga. Pe ei nimicŭ nu'ĭ împreună, afară de sórtea comună a exiliului.

Speranțele prințilorŭ că senatulŭ francezŭ va respinge legea de espulsare au fostŭ înșelate și fără sĕ mai aștepte ordinulŭ d'a părăsi Francia prințiĭ s'au dusŭ cu speranța că în curêndŭ se vorŭ întórce la vetrele lorŭ.

Cu espulsarea prințilorŭ cu greu îșĭ va recâștiga republica liniștea internă, de care ḑice că are trebuință; cu espulsarea lorŭ nu se pune capĕtŭ propagandei monarchiste. Acésta o sciu fórte bine chiar și o însemnată parte dintre republicanĭ, carĭ au combătutŭ legea de espulsare. Prințiĭ rĕmașĭ în Francia cu numeroșii lorŭ aderențĭ vorŭ continua și de aci înainte a lucra, încă cu mai multă stăruință, pentru restabilirea monarchiei, căcĭ mĕsura guverului republicanŭ mai multŭ a amărîtŭ spiritele și a mărîtŭ antipatia monarhistilorŭ contra republicei.

Afară de acésta, espulsarea n'a pricinuitŭ nicĭ o bucuriă în Europa. Se scie, că pretendenții la tronulŭ francezŭ dispunŭ de mijloce enorme d'a grăbi esecutarea planului lorŭ, înlocuirea republicei cu monarhia. Au averĭ colosale, suntŭ încurageațĭ de relele raporturĭ ce esistă între Francia și Germania, și încâtva și între Francia și Anglia, și când acestea vorŭ ajunge la rupere definitivă, pretendenții nu vorŭ lăsa sĕ le scape ocasiunea din mână.

Guvernulŭ actualŭ francesŭ cu aderenții lui n'au adusŭ nicĭ unŭ bine republicei cu legea de espulsare; ba din contră 'șĭ-au încărcatŭ sufletulŭ cu o mare responsabilitate pentru esistența republicei. Și décă cercurile politice ale Europei s'au simțitŭ neplăcutŭ atinse de mĕsura de espulsare causa e că restabilirea monarhiei în Francia a sguduitŭ totdéuna întréga Europă.

Prin espulsare, republica a mărîtŭ simpatiele pentru pretendențĭ și nu e mirare décă în drumulŭ lorŭ s'au auḑitŭ strigăte în contra republicei și în favórea monarhiei.

Mai fi-va óre vr'unulŭ dintr'înșĭ așa de norocitŭ d'a se 'ntórce pe tronulŭ Franciei? Acésta e ascunsŭ în sînulŭ viitorului, precum a viitorului deslegare va fi și cestiunea, deopotrivă mare pentru progresulŭ Franciei și pentru libertatea popórelorŭ Europei, décă va mai fi vr'odată 'națiunea francesă așa de fericită, ca sĕ vĕḑă dispărêndŭ neînțelegerile dintre fiii séi spre a reda Franciei gloria și rolulŭ din trecutŭ.

Singura legătură ce mai légă aḑĭ pe toțĭ Francesii între sine o constitue sacrificiele ce le aducŭ cu toții pentru sporirea și întărirea forțelorŭ militare ale țerii. Orĭ câtŭ de marĭ ar fi înse sforțările în acéstă direcțiune, pentru ca sĕ ducă la ținta dorită, ele trebue sĕ fiă acompaniate de o reconciliațiune a spiritelorŭ dinăuntrulŭ țĕrii, de o sacrificare a intereselorŭ de partidă pe altarulŭ patriei. In loculŭ urei și persecuțiunilorŭ dintre frațĭ trebue sĕ vină iubirea și buna înțelegere. Numai atuncĭ Francia póte fi sigură, că'șĭ va redobândi influința și preponderanța din acele timpurĭ, când era generósa protectóre a libertățiĭ popórelorŭ Europene.

Convențiunea consulară germano-română.

„Românulŭ“ vorbindŭ despre proiectulŭ de convențiune din vorbă, după ce constată că a deșteptatŭ în țéră o adâncă îngrijire, ḑice:

Istoria, și chiarŭ bĕtrânii ce mai trăiescŭ, îșĭ aducŭ aminte cu spaimă de timpulŭ, când consulii erau totulŭ în țéră, d'acei timpĭ de umilire, când Românulŭ chiarŭ era silitŭ a face supusŭ strĕinŭ, pentru ca supusulŭ strĕinŭ era priviligiatŭ óre-cum, ocrotitŭ; d'acelŭ timpŭ în sfârșitŭ, cândŭ unŭ căprarŭ consularŭ era o putere.

Și toți, în țéră, au vĕḑutŭ cu bucurie dispărêndŭ acelŭ timpŭ, cu obiceiurile și cu încălcările lui asupra drepturilorŭ de suveranitate a țĕrei.

Pe la 1869, ca și acumŭ, s'au făcutŭ încercărĭ d'a se restabili, în țéră, jurisdicțiunea consulară, și unŭ strigătŭ de protestare și de indignare a isbucnitŭ din tóte pepturile.

Guvernulŭ și-a făcutŭ datoria și juridicțiunea consulară n'a fostŭ restabilită. Sĕ ḑicea p'atuncĭ că statulŭ românŭ e parte intregrantă a imperiului otomanŭ și decĭ și lui trebuia sĕ i se aplice capitulațiunile consulare încheiate de Pórtă cu puterile europene.

S'a doveditŭ atuncĭ, că nedréptă era pretențiunea, căcĭ capitulațiunile priviau numai pe Turcia, ale căreĭ legĭ, ale căreĭ obiceiurĭ și a căreĭ religiune cu totulŭ altele erau de câtŭ ale popórelorŭ creștine occidentale. Acum, nicĭ că suntemŭ dependințĭ de Turcia nu se mai póte ḑice.

Care dér póte fi cuvêntulŭ plausibilŭ, pentru care, de astă dată de bunăvoiă și cu consimțimêntulŭ autorităților nóstre constituționale, s'ar restabili, fiă și în parte, jurisdicțiunea consulară?

Care póte fi cuvêntulŭ ca, pe lângă acésta, sĕ se înlăture, sĕ se desființeze pedișŭ constisuțiunea și sĕ se lase moșia stămoșéscă fără aceea apărare pe care constițiunea i-a acordat-o? — Nu vedemŭ nicĭ unulŭ temeinicŭ.

Și ne mirămŭ cum s'a putut ca, după ce atâtŭ de multe și atâtŭ de marĭ și felurite legăturĭ avemŭ cu Germania, tocmai dela acestŭ statŭ sĕ pornéscă cererea d'o astfelŭ de convențiune consulară.

Ne mirămŭ, căcĭ orĭ-ce s'ar ḑice și independentŭ de dispozițiunile jignitóre pentru suveranitatea națională a României, o asemenea convențiune vĕdesce neîncredere în statulŭ românŭ, neîncredere în legile nóstre, în autoritățile romane.

Ea vĕdesce cu alte cuvinte, că Germania nu crede pe ai sĕi supușĭ destulŭ de ocrotițĭ în țéră de legile care ocrotescŭ și averea și persóna lorŭ, întocmai cum ocrotescŭ averea și persóna cetățenilorŭ Românĭ

Nu dela Germania asemenĭ învinuirĭ putea sĕ aștepte România. Intr'unŭ cuvêntŭ, mai cu sémă într'u catŭ privesce considerațiunile de ordine morală, nicĭ una nu este, nu póte fi favorabilă pentru încheierea unei convențiunĭ ca cea proiectată cu Germania.

„România“ e uimită de acestŭ pasŭ alŭ guvernului și face apelŭ la întregŭ némulŭ românescŭ sĕ se opună, dela Suveranŭ până la muncitorŭ, dela Vlădică până la opincă, căcĭ România a Românilorŭ este și a Românilorŭ trebue sĕ rĕmâiă. Astfelŭ prin acéstă convenția:

Se deschidŭ porțile străinilorŭ, — Israeliților mai cu deosebire, — la împroprietărirea rurală: la visulŭ daurŭ alŭ Alianței Universale Israelite, și alŭ economiștilorŭ germanĭ cei cu refrenulŭ »Drang nach Osten«;

Se reguléză moștenirea averilorŭ rĕmase în țéră de la supușii Germanĭ și chiar a rudelorŭ lorŭ Românĭ, după legile și de către tribunalele imperiului;

Se apĕră scólele germane din țéră de orice amestecŭ și de orice controlŭ din partea administrațiunii învĕțămêntului publicŭ;

Se sustragŭ cetățenii Românĭ dela instanțele judecătorescĭ ale țĕrei; spre a'i face justițiabilĭ înaintea consulatelorŭ germane;

Și, în fine, se créză ceva mai multŭ decâtŭ unŭ statŭ în statŭ, reducêndu-se România într'o posițiune și mai umilitóre ca a vilaieturilorŭ turcescĭ, cum n'a fostŭ *de faptŭ* nicĭ chiar înaintea convențiunii dela Parisŭ din 1857, când *suditŭ* era sinonimŭ cu *privilegiatŭ*, pe când căprarii austriacĭ dictau și băteau din piciorŭ prin tribunalele țĕrei.

»România liberă« nu e mulțumită cu convențiunea consulară cu Germania.

Décă deosebirea statutului personalŭ de celŭ realŭ este revindicată de Puterĭ marĭ și civilisate, pentru respectarea suveranitățiĭ teritoriale, la noi acéstă deosebire are o rațiune politică și națională. In acéstă deosebire residă paladiulŭ existenței nóstre naționale și ținemŭ la ea ca la naționalitatea nóstră. A admite sistemulŭ convențiunii este a sacrifica acéstă egidă a națiunii romane, este de a da printr'o convenția consulară o interpretare unei textŭ constituționalŭ, este a permite străinilorŭ sĕ deviă proprietarĭ ruralĭ contra constituției țĕrii.

»Rom. Lib.“ se îngrijesce cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ favorurile din convenția suntŭ stipulate nu numai pentru supușii germanĭ, ci și pentru aceia, carĭ suntŭ sub protecția Germaniei... A se pune sub protecția unui statŭ, lucrulŭ e fórte ușorŭ, dér consecințele lui sdrobitóre pentru noi.

»L'Indépendance roumaine« numește unŭ actŭ rușinosŭ convențiunea consulară. Ea dovedesce că guvernulŭ a spusŭ unŭ neadevĕrŭ, când a pretinsŭ că acéstă convențiune nu coprinde decâtŭ stipulațiunile obicĭnuite, conținute în actele de asemenea natură, încheiate între diferitele state civilisate, și arată că în nicĭ o convențiune consulară nu se coprindŭ acele monstruóse inovațiunĭ ce se propunŭ parlamentului. »L'Ind. roum.« sfîrșeşte cu cuvintele:

Nu, acésta nu se va întempla, nu se póte. România independentă nu va primi o convențiune cum nu s'a mai încheiatŭ nicăirĭ și care ar pune-o mai pre josŭ de statele barbare și de Republica Ecuatorului.

»Epoca« ḑice, că convenția consulară confundă țéra din nou în vasalitate. După ce arată ce drepturĭ marĭ și privilegii li se dă prin convenția agențilorŭ consularĭ, supușilorŭ și protegiațilorŭ germanĭ, ḑice:

Și vomŭ vedea érăși, ca înainte de domnia lui Vodă Cuza, pe dragomanii puterilorŭ strĕine sustrăgêndŭ pe pungașii dela pedépsă și la trebuință bătêndŭ din piciorŭ înaintea tribunalelorŭ nóstre. Vomŭ vedé escrocii ovrei țepoșĭ și obrasnicĭ, însoțițĭ de dragomanii plătițĭ de dênșii. Materia este bogată și merită studii întinse; dér suntemŭ sigurĭ, că nu ni se va lăsa timpulŭ de a o studia. In trei, patru ḑile legea va trece prin cameră și prin senatŭ, fără ca nimenĭ sĕ o fi pututŭ aprofunda, închiḑêndu-se gura oratorilorŭ și violându-se consciința puținilorŭ representanțĭ ai țĕrii. ce figuréză în corpurile legiuitóre.

Rĕsboiulŭ numesce monstruósă convențiunea consulară. După ce arată câtŭ de vĕtĕmătóre și intereselelorŭ romane, încheiă astfelŭ:

Destulŭ amŭ suferitŭ în timpii trecuțĭ cu jurisdicțiunea consulară, care forma statŭ în statŭ. Aḑĭ ne-amŭ emancipatŭ, și toțĭ strĕinii fără esceptiune trebue sĕ încépă a se obicĭnui cu supunerea la legile țĕrii, legĭ fórte liberale, care le acórdă tuturorŭ o ocrotire egală. Au trecutŭ timpii, când streinii făceau tóte afacerile lorŭ sub protecțiunea consulilorŭ lorŭ, nevoindŭ sĕ scie de nicĭ o altă autoritate. Aḑĭ constituția țĕrii acordă tuturorŭ strĕinilorŭ fără escepțiă, aflătorĭ pe pămêntulŭ României, protecțiunea dată de legĭ persónelorŭ și averilorŭ în genere, și prin urmare nu mai este necesitate de nicĭ o convenția consulară ca acea ce ne impune d. *Bismarck* împreună cu imitația lui dela Florica.

La tóte acéste temerĭ ale foilorŭ independente, *»Voința Națională«*, organulŭ guvernului, respunde reproducêndŭ articululŭ XXIII alŭ convenției, care a ridi-

catŭ atâta furtună. (A se vedé numĕrulŭ de erĭ alŭ „Gaz. Trans.“) Şi pentru a precisa şi mai bine înţelesulŭ acestui articulŭ, reproduce din espunerea de motive a ministrului Ferechide următórele lămurirĭ privitóre la acestŭ articulŭ:

Legislaţiunea germană nu stabilesce, ca cea română, o deosebire între statutulŭ personalŭ şi statutulŭ realŭ. Urma dér a se căuta unŭ mijlocŭ de a nu jigni nicĭ nna din ambele legislaţiunĭ. Acesta este scopulŭ art. 23. Pentru a se depărta însĕ orĭ-ce nedumerire séu dificultate în interpretarea lui, guvernulŭ germanŭ a făcutŭ printr'o notă oficială o declaraţiune formală în sensulŭ următorŭ:

„Dispoziţiunile articolului 23 au de scopŭ numai de a pune dreptulŭ de succesiune a întregei averĭ a defunctului — fără desebire între lucrurile mobile şi imobile — sub aceeaş lege, şi anume legea ţĕrei cărei aparţine defunctulŭ. Aceste dispoziţiunĭ nu atingŭ în nicĭ unŭ modŭ prescripţiunile legale, »fie de dreptŭ privatŭ, fie de dreptŭ publicŭ,« care sĕ referă la drepturile reale asupra lucrurilorŭ, mai cu sémă în totŭ cea ce privesce forma după care se stabilesce séu se atingŭ aceste drepturĭ reale asupra bunurilorŭ imobile precumŭ şi pentru cuprinsulŭ şi mărginirea acestorŭ drepturĭ, şi totŭ odată anume pentru substituţiunĭ şi majorate rĕmâne a se aplica legile ţĕrei unde este situatŭ imobilulŭ.«

Cu alte cuvinte, décă prin redactarea art 23 amŭ recunoscutŭ, în urma altorŭ naţiunĭ, ca Italia, principiulŭ admisŭ de dreptulŭ germanŭ, ca totŭ ce sĕ atinge de succesiune şi de împărţirea bunurilorŭ lăsate de defunctŭ sĕ fiă regulatŭ de legile ţĕrei acestuia fără se distinge succesiunea mobiliară de cea imobiliară, s'a stipulatŭ însĕ că de câte orĭ se va ivi, printre persónele interesate în moştenire, unŭ supusŭ alŭ statului unde ea se deschide, reclamaţiunile vorŭ cădea sub judecarea autorităţilorŭ competinte ale acestui Statŭ. Totŭ aceste autorităţĭ vorŭ fi competinte pentru pretenţiunile creditorilorŭ pămîntenĭ (art. 20.)

Prinŭ urmare, cândŭ unŭ interesŭ românŭ se află în jocŭ în ţéră, tribunalelorŭ nóstre le este datŭ a sĕ pronunţa.

Socotimŭ — ḑice „Voinţa Naţională,“ că lucrulŭ este lămuritŭ. Unde e acumŭ pericululŭ? Şi în fine impută oposiţiei că esageréză lucrurile şi agită pe ómenĭ, dintre carĭ fórte mulţĭ nicĭ n'au cetitŭ convenţia.

Ingrijirile Turciei.

„Agenţiei Havas“ i se comunică din Constantinopolŭ, că Pórta se îngrijeşte de manţinerea câtorva bastimente de resbelŭ străine în baia dela Suda şi mai cu sémă de presenţa vaselorŭ englesescĭ, cu tótă ridicarea blocului Pórta bănueşte pe Anglia că voeşte sĕ debarce trupe în Creta, pentru a stabili aşa ḑisa ordine în casŭ de turburărĭ. De aceea celelalte bastimente rĕmânŭ în Suda, mai cu sémă spre a veghea asupra Angliei. In orĭce casŭ, după rapórtele consulilorŭ, Creta n'a fostŭ nicĭodată mai liniştită ca acum.

In privinţa Bulgariei, Pórta s'a mărginitŭ a însărcina pe Gadban-efendi sĕ facă nişte observaţiunĭ amicale fórte blânde, relative la discursulŭ principelui şi a confirma representaţiunile precedente ale guvernului otomanŭ privitóre la drumurile de ferŭ de joncţiune bulgaro-turce.

Nisce scirĭ sigure din Sofia spunŭ, că prinţulŭ e hotărâtŭ a merge înainte în sensulŭ unirei; singura consideraţiune susceptibilă de a opri pe prinţŭ ar fi frica de o ocupaţiune ruséscă. Aceleşĭ scirĭ spunŭ că prinţulŭ e cu totulŭ hotărâtŭ a refusa nu numai de a plăti partea contributivă a Bulgariei în datoria turcéscă, cestiune de altminterĭ totdéuna pendinte, dér încă şi de a continua plata datoriei Rumeliei, care plată e suspendată dela revoluţiunea din 18 Septembre.

Prinţulŭ Karageorgeovicĭ va sta în Bucurescĭ, aşteptândŭ evenimentele.

SCIRILE ḐILEI.

Ministrulŭ ungurescŭ de interne a adresatŭ tuturorŭ autorităţilorŭ comitatense o ordinaţiune, în care se arată, că la 15 c. s'au întêmplatŭ în *Triest* trei casurĭ de *coleră* asiatică, căreia au căḑutŭ jertfă doi marinarĭ şi o femeiă. Pentru ca acéstă periculósă bólă, cu tóte mĕsurile preventive ale guvernului austriacŭ, sĕ nu se introducă în ţéră, autoritatea comitatensă sĕ dispună imediatŭ în cerculŭ ei de activitate, ca călĕtorii ce vinŭ directŭ din Triest şi bagagele lorŭ, fiă că aceştia locuescŭ în hotelŭ, birtŭ séu în casă privată, sĕ se pună sub observaţiune medicală, resp. sub supraveghiarea autorităţii. Cu deosebire se accentuéză în ordinaţiune, ca mĕsurile sĕ se esecute în celŭ mai cruţătorŭ modŭ, pentru ca publiculŭ călĕtorŭ sĕ nu fiă espusŭ unorŭ vexaţiunĭ de prisosŭ.

—x—

Ministrulŭ de finance ungurescŭ a adresatŭ o *circulară* către toţĭ inspectorii de dare ai ţĕrii, dândŭ instrucţiunĭ asupra modului de calculare a venitelorŭ curate. Ministrulŭ a aclusŭ acestui cerculară unŭ manualŭ *germanŭ*, tipăritŭ la Viena şi provĕḑutŭ cu pagiura austriacă, obligândŭ pe toţĭ notarii comunalĭ sĕ-lŭ procure. Imprejurarea acésta a produsŭ mare ferbere între »patrioţĭ,“ carĭ nn-şĭ potŭ esplica lucrulŭ. Intr'adevĕrŭ, că nu-i lucru curatŭ.

—x—

La *manevrele* de tómnă ale *honveḑilorŭ* vorŭ lua parte de rendulŭ acesta cei asentaţĭ în anii 1879, 1881, 1883 şi 1884, precum şi aceia. carĭ avêndŭ sĕ facă în anulŭ trecutŭ eserciţiile de arme, au fostŭ dispensaţĭ, fiă din orĭce motive; apoi cei trecuţĭ din armata comună la honveḑĭ cu sfîrşitulŭ anului 1885. Nu vorŭ face manevrele cei carĭ au făcutŭ exerciţiile de arme de éstŭ anŭ.

—x—

»Budapester Tagblatt“ ḑice că i-ar fi comunicatŭ unŭ călĕtorŭ ce venia din România, că *guvernulŭ românŭ* a datŭ o circulară, în care se ḑice, că fiecare Românŭ, care voiesce a cerceta vr'o baiă în Ungaria, trebue sĕ plătéscă 200 lei pentru unŭ paşaportŭ. In urma acestui ucasŭ băile Mehadia, Tuşnadŭ, Borsecŭ, Vâlcele etc., care au fostŭ până în anulŭ acesta mai multŭ de Românĭ frecuentate, suntŭ numai de puţine familii din România cercetate. Represaliile luate de către guvernulŭ românŭ păgubescŭ tocmai pe Românĭ, căcĭ afară de aceea, că multe familii din România suntŭ eschise de-a visita băile ungurescĭ, ce le-au îndrăgitŭ, acéstă taxă mare pentru paşapórte e o sarcină pentru Românĭ şi o restricţiune a dreptului de a călĕtorii unde le place. Băile ungurescĭ trebue da-ă sĕ se dedea a eşi la malŭ fără „boerĭ“ şi vorŭ puté face acesta cu atâtŭ mai uşorŭ, cu câtŭ cercetarea băilorŭ din partea indigenilorŭ cresce din anŭ în anŭ.“ — Călĕtorulŭ şĭ-a rîsŭ de fóia unguréscă. Incă din anulŭ trecutŭ cele mai multe familii din România luaseră hotărîrea d'a nu mai veni la băile de aicĭ, fiindŭ sătule de „musică patriotică,“ de »danţurĭ patriotice,« de „birturĭ patriotice“, de »firme patriotice,« de »concerturĭ kulturegyletiste,« ş. a. Omulŭ merge la băi sĕ'şĭ caute de sănĕtate, séu sĕ se recreeze, ér nu sĕ'şĭ amărască sufletulŭ. E tristŭ şi păgubitorŭ pentru băile nóstre, dér cum îşĭ aşternŭ »patrioţii« aşa dormŭ.

—x—

D-lŭ *A. Ciurcu*, espulsatulŭ, a cerutŭ guvernului românŭ permisiunea de a întra în ţéră, spre a'şĭ face trista datoriă, depunêndŭ rĕmăşiţele soţiei sale în Bucurescĭ, unde vorŭ fi aduse din Francia. Guvernulŭ i a acordatŭ cererea pentru timpŭ de 48 óre.

—x—

Studenţii universitarĭ din *Bucurescĭ* au publicatŭ unŭ apelŭ către colegii lorŭ, prin care-i chiamă la o întrunire pe Dumineca, 15 Iuniu, „spre a protesta, nu din punctŭ de vedere politicŭ, ci din punctŭ de vedere naţionalŭ, în contra încheiărei convenţiunei consulare cu Germania şi a se declara nesolidarĭ cu asemenea acte antinaţionale.“

—x—

In *Craiova* se întocmesce o esposiţiune a cooperatorilorŭ din *România*. După cum spune „cooperatorulŭ românŭ,“ esposiţia se va deschide la 15 Septemvre.

—x—

In sĕptĕmâna acésta au mai plecatŭ din *Iaşĭ* încă 30 de evrei la America.

—x—

Concertŭ în grădină va da Capela orăşenéscă mâne Dumineca în 27 Iuniu séra în grădina la Pomulŭ verde cu programulŭ: 1. »Marşŭ românescŭ«; 2. »Ouverture la Pique Dame«; 3. „Valsŭ italianŭ«; 4. Bucată de concertŭ asupra cântecului abatelui »Nu trebuia sĕ fiă“ pentru fiautǎ (d. I. Thiele); 5. „Polca de gratulare; 6. a) Fantaisie despre „Serenada“ lui Schubert, pentru harfă; b) „Danţŭ bulgărescŭ«, pentru harfă, (d. O. Susse); 7. Ouverture la »Rakoczy«; 8. La cerere: »Frumósa Dunăre albastră«, valsŭ; 9. „Domnĭ bĕtrênĭ“, potpourri (cântece studenţescĭ) de A. *Brandner*; 10. „Deşteptarea rosei« polca mazurŭ; 11. „Domino-Gavotte“, din prinţŭ şi zidarŭ; 12. „Cu patru cai“, galopŭ.

Congresulŭ naţionalŭ-bisericescŭ gr. or.

(Coresp. part. a „Gaz Trans.“)

Sibiiu, 23 Iuniu 1886.

Şedinţa congresuală de astăḑĭ a fostŭ fórte scurtă, fiindcă comisiunile nu potŭ încă raporta nimica meritoricŭ. S'a alesŭ o comisiune specială de 9 membri în afacerea ajutorului de statŭ, în persónele d-lorŭ: *I. Bologa*, *Z. Boiu* şi *Il. Duvlea* pentru Sibiiu; *Ier. Beleşŭ*, *V. Babeşŭ* şi *Iosifŭ Gall* pentru Aradŭ; *Fil. Musta*, *George Serbu* şi *Alex. Mocioni* pentru Caransebeşŭ.

Şedinţa proximă se va ţiné mâne la 11 óre a. m. despre care vĕ voiu raporta mai multe.

De sérǎ la 6 óre sĕ ţine o conferinţă în seminariulŭ Andreianŭ, la care vorŭ lua parte mulţĭ membri congresualĭ.

Sibiiu, 24 Iuniu 1886.

Şedinţa a V. a congresului se deschide la 11 óre a. m. — După resolvarea unorŭ exibite de mică importanţă vine la ordinea ḑilei raportulŭ comisiunei financiare. Raportorulŭ E. Brote face arătare prea vener. Congresŭ, că comisiunea nu póte aduce nicĭ unŭ conclusŭ, de óre-ce consistoriulŭ metropolitanŭ n'a pusŭ încă la disposiţiunea comisiunei mai multe socotelĭ, în lipsa cărora comisiunea nu se póte pronunţa asupra raportului consistoriului metropolitanŭ. Decĭ, vĕdêndu-se silită a-şĭ sista deocamdată activitatea, face propunerea, ca vener. consistoriu metrop. sĕ fiă învitatŭ a pune la disposiţia sa câtŭ mai curêndŭ amintitele acte.

C. Brediceanŭ propune acésta cestiune sĕ se amâne până la şedinţa proximă. Propunerea acésta cade şi se primesce a comisiunei financiare.

FOILETONU.

Călĕtoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

Intr'unŭ modŭ neobicinuitŭ se distinse în decursulŭ luptei unŭ tênĕrŭ conducĕtorŭ duşmanŭ, carele se deosebia de ceĭ de prin prejurulŭ sĕu prin podóbele, ce le purta pe capŭ, şi prin mantaua sa de piele de capră. Gâtulŭ, braţele şi piciórele luĭ erau acoperite cu inele de alamă, aşa încâtŭ aceste părţĭ cu greu ar fi pututŭ fi rănite. Elŭ se apropià de repeţite orĭ de flotilă până la o distanţă de 50 metri, poruncì celorŭ ḑece ómenĭ aĭ sĕĭ sĕ pusce şi apoĭ făcù cu vasulŭ sĕu o întorsătură aşa de dibace, încâtŭ Vangvana în zadarŭ îşĭ descărcară armele asupra luĭ şi asupra acelora, carĭ îlŭ însoţiau. In sfêrşitŭ Manva Sera isbutì sĕ lovéscă pe vitézulŭ conducĕtorŭ cu unŭ glonţŭ tocmaĭ în şoldŭ. Celŭ rănitŭ îşĭ legà în faţa duşmanilorŭ sĕĭ rana cu o bucată de stofă şi apoĭ se retrase cu atâta linisce şi cu atâtŭ sânge rece, încâtŭ stórse admiraţiunea călĕtorilorŭ noştri.

Lupta, care durase maĭ multe ciasurĭ, începù a se apropia de sfêrşitŭ. Sĕlbaticiĭ se retraseră şi Stanley putù acum sĕ dea celorŭ răniţĭ îngrijirea de lipsă. Lupta acésta era a treĭ-ḑecĭ şi una, şi de bună sémă, décă s'ar fi maĭ întêmplatŭ âncă vre-o câte-va ca acésta, n'ar fi maĭ pututŭ scăpa nicĭ unulŭ din călĕtoriĭ noştri din aceste ţinuturĭ aşa de neospitale.

Urmându'şĭ navigatoriĭ noştri maĭ departe călĕtoria lorŭ, dintr'odată începù a bate unŭ vêntŭ putemicŭ, care ţinù maĭ multă vreme. Luntrile se aflau într'o situaţiune fórte primejdiósă, de óre-ce valurile rîuluĭ se făceau din ce în ce totŭ maĭ marĭ şi maĭ neliniştite.

Adese-orĭ chipurile formate în aerŭ în urma resfrângereĭ radelorŭ căḑute asupra undelorŭ uriaşuluĭ Livingstone i făceau pe călĕtoriĭ noştri sĕ se înspăimânte. Pelicaniĭ şi gâscele sĕlbatice apăreau ca nisce ostaşĭ gata de luptă, unŭ crocodilŭ fù socotitŭ de luntre etc. —

Din 16 Februariu espediţia începù a duce din nou lipsă de cele trebuinciόse pentru traiŭ. „Indigeniĭ“, scrie Stanley, „se arĕtau aşa de duşmănoşĭ, încâtŭ fiecare trebuia sĕ se întrebe cu îngrijire: De unde vomŭ căpĕta lucrurile de mâncare trebuinciόse?.... Ce ne vomŭ face noĭ pe acestŭ fluviu atâtŭ de grozavŭ?“

Maĭ trecură âncă douĕ ḑile. Sĕlbaticiĭ nu le puseră călĕtorilorŭ nicĭ o piedecă, dar nicĭ nu voiră a le da nicĭ unŭ ajutorŭ, aşa încâtŭ aceştia erau ameninţaţĭ de fómete în modulŭ celŭ maĭ seriosŭ. Décă nu voiau sĕ móră de fóme, trebuiau sĕ'şĭ ia din nou inima în dinţĭ şi sĕ-ĭ facă cu sila pe indigenĭ a le da aceea, ce nu voiau sĕ le dea de bună voiă.

După-ce maĭ făcură âncă o zadarnică încercare de a se pune în înţelegere cu nisce pescarĭ, chinuiţiĭ noştri călĕtorĭ se opriră în 19 Februariu la o insulă, care se afla faţă în faţă cu unŭ satŭ. Abia începură sĕ'şĭ facă o tabără ca de obiceiŭ, şi iată canoele indigenilorŭ se şi îndreptară spre dênşiĭ.

Câtŭ de mare fù bucuria bieţilorŭ călĕtorĭ, câtŭ de tare se încălḑiră inimile lorŭ, când vĕḑură, că ceĭ ce se apropiau, nu erau duşmanĭ, ci dimpotrivă primiră darurĭ şi încheiară cu dênşiĭ chiarŭ şi frăţiă de sânge! Indigeniĭ se întórseră înapoĭ şi apoĭ veniră din nou, aducêndŭ pe séma prietinilorŭ noştri cu îmbelşugare banane, fructe de pisangŭ, făină, porumbŭ, mustŭ de palmĭ, purceĭ, capre, oĭ, pescĭ şi altele.

Şi de astă-dată A-tot-puterniculŭ purtase grijă de călĕtoriĭ noştri, şi de astă-dată elŭ le venì întru ajutorŭ, când nĕcazulŭ şi desnădĕjduirea erau maĭ marĭ. Pentru aceea cu toţiĭ îĭ aduseră cea maĭ ferbinte mulţumire, cu toţiĭ îşĭ arĕtară recunoscinţa lorŭ pentru părintésca luĭ purtare de grijă.

La buniĭ şi ospitaliĭ Bvena — aşa se numiau aceştĭ indigenĭ — rĕmaseră călĕtoriĭ noştri până în 21 Februariu. La plecare buniĭ indigenĭ îĭ întovărăşiră o

La propunerea raportorului com. verif. *R. Patița*, se verifică Dr. A. Todea pentru cerculŭ Abrudului; actele electorale din cerculŭ Belŭ aflându-sĕ nevalide și fórte defectuóse se anuléză alegerea și se dispune altă nouă; pentru cerculŭ Halmagiului sĕ verifică Theod. Pop ca deputatŭ congresualŭ.

Urméză la ordinea ḑilei raportulŭ comisiunei bisericescĭ Raportorŭ: Theodorŭ Fașie. Inainte de desbatere cetesce secr. episcop. Ignație Pop raportulŭ senat. bisericescŭ, care e fórte bogatŭ în date statistice relative la întréga nóstră mișcare bisericéscă socială. Raportorulŭ Fașie grupândŭ întregŭ raportulŭ în mai multe capitule recomandă, sĕ se ea spre sciință, [însoțindu-le de micĭ propunerĭ amelioratóre, carĭ sĕ și primescŭ. La acelŭ punct alŭ raportului unde se amintessce starea anomală a *moraliștilorŭ în seminarele nóstre*, cu privire la care sĕ exprima dorința din tóte părțile, ca sĕ se védă câtŭ mai curênd cassată acéstă anomalie, observéză *V. Babeșŭ* într'unŭ discursŭ mai lungŭ, că ajutoriulŭ de statŭ s'arŭ fi pututŭ întrebuința fórte nimeritŭ spre subvenționarea acelorŭ preoțĭ, ale cărorŭ parochii nu suntŭ în stare a-i dota în modŭ corespundĕtorŭ calificațiunei lorŭ și ostenelelorŭ impreunate cu câștigarea acelei calificațiunĭ, esprimându-șĭ credința că décă s'ar fi intrebuințatŭ în modulŭ acesta, dóră nicĭ nu l'ar fi luatŭ statulŭ sĕ 'l administreze elŭ însușĭ. O părere de altcumŭ vechiă.

Conferința ținută erĭ n'a luatŭ nicĭ unŭ conclusŭ cu tóte că a duratŭ 2 óre. Pa astaḑĭ publicată alta.«

n. v.

După declararea rĕsboiului vamalŭ.

Este aprópe o lună de ḑile de când nu mai avemŭ convenție comercială cu statulŭ vecinŭ România. De atuncĭ Transilvănenilorŭ, carĭ suntŭ nemijlocitŭ lovițĭ prin neisbutirea convenției, li se facŭ felŭ de felŭ de *promisiunĭ* din partea ministrului, în faptă însă nicĭ o îmbunătățire. Și ajutorŭ realŭ, cu greu se póte da. S'a bucinatŭ de atâtea orĭ, că la Brașovŭ are sĕ vină unŭ milionŭ de florenĭ, ca sĕ ajute pe meseriașĭ. Vorbe góle. Vreau sĕ amețéscă lumea. Sĕ presupunemŭ, că ar fi undeva chiar unŭ milionŭ de florenĭ și că acela într'adevĕrŭ s'ar trimite la Brașovŭ, óre cine și cum l'ar manipula? Sĕ presupunemŭ că se și manipuléză bine Ei bine, e constatatŭ că, în multŭ două lunĭ de ḑile, adunĭ aicĭ în Brașovŭ marfă de peste unŭ milionŭ. Unde sĕ se vêndă? Décă nu se vinde, ce sĕ facă măestri după aceea?

Ḑilele acestea a fostŭ aicĭ secretarulŭ ministerialŭ Németh și unŭ directorŭ de Bancă din Pesta, Kornfeld, ca sĕ se informeze, cum s'ar puté ridica o halā pentru vênḑarea și cumpĕrarea articolilorŭ ardelenescĭ. Transfiră că hala se va ridica în Budapesta! Deschideți-ne granița, a ḑisŭ secretarului unŭ măestru, altcum ne topimŭ!

Ĕtă urmările funeste ivite până acum în Brașovŭ: Măestri șĭ-au dimisiunatŭ pe sodalĭ. Fórte puținĭ potŭ sĕ mai lucre câte ceva. Mulțĭ măestri și sodalĭ au emigratŭ și emigréză în România, unde au prospecte de câștigŭ, cei rĕmașĭ acasă batŭ ușile din casă în casă, cerêndŭ lucru, cerêndŭ ajutorŭ ca sĕ nu móră de fóme. Țĭ se rupe inima de milă, când îi audĭ tânguindu-se în modŭ desperatŭ: Domnule, dați-ne de lucru ceva, dați-ne ajutorŭ, că murimŭ de fóme, astădĭ mai avemŭ hainele de pe noi, sĕ le punemŭ și pe acestea zălogŭ pentru doi, trei florenĭ, mai trăimŭ câte-va ḑile, dér ce sĕ facemŭ după aceea? Altă dovadă de meseriă este, că societatea (țehul) cismarilorŭ de aicĭ, care are unŭ capitalŭ de 17,000 florenĭ, au hotărîtŭ sĕ desființeze societatea, sĕ impartă banii (unulŭ ar căpĕta cam 50 fl.) ca sĕ pótă trăi!

Măestrii și lumea camercială de aicĭ suntŭ de părere că, fără convenție cu România, tótă partea Transilvaniei, mărginașă cu țéra românéscă, va fi adusă la sapă de lemnŭ. Paguba cea mai mare vorŭ suferi-o meșterii, carĭ trăiau numai din România.

Promisiunile, că marfa ardelénă va avé trecere în Bulgaria și Serbia, n'au nicĭ unŭ credĕmêntŭ. Pentru că aicĭ e lucru cunoscutŭ că Bulgarulŭ e mulțămitŭ cu fórte puținŭ, elŭ până și căciula șĭ-o lasă moștenire din copilŭ în copilŭ, încâtŭ nu arareorĭ nepotulŭ pórtă căciula moșu-sĕu.

Moșulŭ.

O rectificare.

Bucurescĭ, 12 (24) Iuniu 1886.

Domnule Redactorŭ! După foile din Viena a'țĭ reprodusŭ și d-vóstră scirea despre sinuciderea tênĕrului medicinistŭ *Silviu Mănărăḑanŭ*, punêndŭ ca causă a sinuciderei „*lipsa de mijlóce*".

Vețĭ înțelege, Domnule Redactorŭ, că unŭ părinte nu póte sĕ îndure durere mai mare dêcâtŭ mórtea unicului fiu. Durerea acésta este deja destulŭ de mărită prin felulŭ morței, credŭ că nu mai este necesarŭ sĕ fie amărîte ḑilele acestui părinte și prin *neadevĕrulŭ*, că fiulŭ sĕu s'a împușcatŭ din lipsa de mijlóce. Băiatulŭ căpĕta pe fiecare lună cu cea mai mare regularitate o sumă care era de ajunsŭ pentru ca sĕ pótă trăi omenesce și sĕ-șĭ védă de studiu. Elŭ primea cu multŭ mai multŭ, aprópe îndoitŭ, câtŭ amŭ avutŭ mulțĭ din noi, carĭ amŭ studiatŭ în străinătate. Afară de aceea băiatulŭ avea în Viena pe unchiulŭ sĕu, unŭ frate alŭ mamei sale, care este funcționarŭ, și în casŭ de trebuință de sigurŭ că l'ar fi ajutatŭ.

Cine scie însĕ în ce societate a ajunsŭ nefericitulŭ tênĕrŭ de 18—19 anĭ? *De mortuis nihil nisi bene.* Prin urmare eu nu voiu scruta aci causele sinuciderei lui, potŭ însĕ sĕ asigurŭ pe orîcine, că am vĕḑutŭ cu ochii mei recepisele prin carĭ a trimisŭ tatălŭ numitului tênĕrŭ, la finea lunei Maiu și la începutulŭ lui Iuniu, cu totulŭ 89 florenĭ v. a. și i-a scrisŭ sĕ-lŭ încunosciințeze când va termina cu examenele, ca sĕ-i trimită banĭ de drumŭ pentru ca sĕ vină acasă.

Óre póte fi bănuitŭ, că nu a îngrijitŭ de fiulŭ sĕu unŭ tată, care îlŭ trimite cu cheltuelĭ marĭ în Viena pe câtă vreme în Bucurescĭ este facultate de medicină? Bietulŭ tată jertfea bucurosŭ în sperarea, că fiulŭ sĕu când va veni ca doctorŭ din Viena are sĕ fiă mai vĕḑutŭ ca cei din țéră. Și ce a trebuitŭ sĕ-i védă ochii?

Vĕ rogŭ, Domnule Redactorŭ, binevoițĭ a publica acéstă rectificare în colónele iubitei nóstre »Gazete".

Primițĭ asigurarea stimei ce vĕ conservŭ.

Stefanŭ Popŭ.

Mulțămită publică.

(Fine.)

Budapesta, 5 Iuniu 1886.

Colectante Ioanŭ Nichita, advocatŭ, Zilahŭ, dela d-nii: Ioanŭ Nichita 2 fl., Ioanŭ Maniu 1 fl., Alesandru Orțianŭ 1 fl., Alesandru Dragoșŭ 1 fl. — Suma 5 fl.

Galactionŭ Șagău, protopopŭ, 3 fl., Andreiu Cosma 1 fl., Florianŭ Cocianŭ 2 fl., Ioanŭ Belesiu 3 fl., Nicolau Șandor de Vist 5 fl., Alesandru Crăciunescu 2 fl.

Colectante Pahomie Avramescu, Teregova, dela d nele: Emilia Bordanŭ 1 fl., Sofia Bondocŭ 1 fl., d-nii: Nicolae Machiatŭ 1 fl., Iosifŭ Cotocŭ 1 fl., Vasilie Jivan 1 fl., Georgiu Grosavescu 3 fl., Bosiciu 1 fl., Bercsán Cornel 1 fl., Blaschitz Sándor 1 fl., Iosifŭ Ionescu 1 fl. Nicolae Tersiu 1 fl., Isacŭ Rădulescu 1 fl., Stefanŭ Stolojescu 1 fl., Stefanŭ Drăghiciu 1 fl., Kuresko Péter 1 fl. Iancu Cârpanŭ 1 fl., Petru Pepa 1 fl., George Pepa 1 fl., B. Bona 60 cr., Ioanŭ Grozavescu 1 fl., Lázár Weil 50 cr., Herman Heck 1 fl., Iuliu Martinescu 1 fl., Ioanŭ Bumbăcilă 1 fl., Maria Romanŭ 1 fl., Savu Grozavescu 1 fl., R. B. 1 fl., Ilie Radu 1 fl. — Suma 29 fl. 10 cr.

George Têrnoveanu, notarŭ, Urișulŭ-inferiorŭ, 5 fl.

Suma 182 fl. 95 cr.

Venitulŭ din loco 17 fl. 90 cr.

resultă 200 fl. 85 cr. venitŭ curatŭ.

Acei P. T. Domnĭ, carĭ mai au încă listele, sĕ binevoéscă a ni le retrimite în timpulŭ celŭ mai scurtŭ — cu orĭ ce resultatŭ — ca sĕ putemŭ încheia socotelile deplinŭ și publica și resultatulŭ acelora.

Budapesta la 5 Iuniu 1886.

Pentru comitetulŭ aranjatorŭ:

Dr. Emilŭ cav. de Puscariu pres. comit. — *Georgiu Șandorŭ.* secretarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.«)

PESTA, 26 Iuniu. — Tractatulŭ de comerciu cu Francia s'a subscrisŭ erĭ.

LONDRA, 26 Iuniu. — Parlamentulŭ s'a închisŭ printr'unŭ discursŭ alŭ tronului.

SOFIA, 26 Iuniu. — Adresa guvernului la discursulŭ tronului, care e de cuprinsŭ favorabilŭ, s'a primitŭ definitivŭ cu tóte contra două voturĭ.

BUCURESCĬ, 26 Iuniu. — In cameră a declaratŭ ministrulŭ Brătianu în privința convențiunei consulare cu Germania, că guvernulŭ din causa lămurirei unorŭ puncte, trebue sĕ încépă întrevorbirĭ cu guvernulŭ germanŭ, că óre convențiunea sĕ o supună desbaterii parlamentare încă în cursulŭ sesiunei acesteia. Despre acésta ministru-președinte se va esprima în timpŭ de trei ḑile.

DIVERSE.

O aventură a rĕposatului rege alŭ Bavariei. — Se citesce în »Tribuna din Geneva« dela 16 Ianuarie: »Acumŭ câțĭ-va anĭ la Lucerna, întro ḑi de Iulie, unŭ strĕinŭ ca de vr'o 30 anĭ, îmbrăcatŭ fără deosebire de ceilalțĭ ómenĭ, și avêndŭ în mână o valiză, ceru o cameră la unulŭ din principalele otelurĭ. Chelnerii otelului abia băgându-lŭ în sémă, ca pe toțĭ aceia, carĭ nu sĕ presintă cu o suitŭ numerósă, abia sĕ îndurară ai da o cameră la catulŭ alŭ treilea.

Strĕinulŭ depuse bagagiulŭ și punêndu-sĕ intr'o barcă, se duse sĕ viziteze pe maestrulŭ Vagnerŭ, care poseda o vilă în cealaltă parte a lacului. Séra ómenii otelului véḑură pe străinŭ intorcêndu-se și cerêndŭ cu sfială o supă, i se rĕspunse că nu se putéu deranja bucătarii pentru atâta lucru și elŭ fu silitŭ a sĕ mulțumi cu unŭ piciorŭ de pui pe care abia se induplecară a i-lŭ da. După acéstă slabă mâncare necunoscutulŭ se retrase in camera sa.

A doua ḑi mare emoțiune în otelŭ, marele șambelanŭ alŭ m. s. regelui Bavariei venise sĕ-șĭ caute stăpânulŭ. I sĕ respunse, că regele nu trăsese la acelŭ otelŭ. Șambelanulŭ însĕ, asigură, că regele din contra trebue sĕ fie în otelŭ. I sĕ aduse registrulŭ de călĕtorĭ și printre iscăliturĭ elŭ recunoscŭ pe aceea a regelui Ludovicŭ, care sĕ iscălise cu unulŭ din numele sale. Era chiarŭ călĕtorulŭ necunoscutŭ pe care ómenii otelului îlŭ suiseră pe la alŭ 3 catŭ și pe care îlŭ socotiseră nevrednicŭ de a mânca o supă. Patronulŭ otelului îșĭ smulse puținulŭ pĕrŭ ce-i mai rĕmăsese pe capŭ, auḑindŭ aceste lucrurĭ.

Ceea-ce este de observatŭ în acéstă impregiurare, este, că regele Lodovicŭ suferise fără sĕ se turbure câtușĭ de puținŭ purtarea puținŭ delicată a chelnerilorŭ.

Bibliografiă.

A eșitŭ de sub presă și se póte comanda la tipografia *Alexi* in *Brașovŭ*. **Cura naturală, séu Metodulŭ curei cu apă rece** de *Grigorie T. Miculesculŭ*. 8°, 79 paginĭ. Prețulŭ 80 crucerĭ de exemplarŭ. Apa rece și limpede de izvorŭ, dela unŭ timpŭ încóce a începutŭ a ocupa din ce în ce totŭ mai multŭ terenŭ intru tămăduirea cea mai naturală a celorŭ mai diferite maladii dintre care unele chiar reputate de necurabile până acumŭ. Stabilimentele de cură cu apă rece sĕ inmulțescŭ pe ḑi ce merge și prosperéză, căcĭ în adevĕrŭ, toțĭ câțĭ au încercatŭ acestŭ metodŭ s'au convinsŭ despre eficacitatea lui Resultatele, une-orĭ chiar miraculóse, care sĕ dobêndescŭ la asemenea stabilimente, sĕ potŭ ajunge cu aceeșĭ siguranță, dér cu mai puține spese, amŭ putea ḑice aprópe gratuitŭ de fie cine a casă la sine, décă scie cum trebue sĕ-șĭ intocméscă lucrulŭ. Cărticica acĭ anunțată ne învață întréga procedură și ne pune decĭ în stare a ne folosi de tóte binefacerile tratamentului cu apă rece.

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu

bucată de locŭ, și apoi despărțindu-se le doriră călĕtoria cea maĭ fericită.

Dorința acésta nu se îndeplini, căcĭ în curêndŭ luptele se începură din nou. Puscile indigenilorŭ rĕsunau, orĭ și unde navigatorĭ noștri se apropiau de eĭ. Indrăsnéla, séu, maĭ bine ḑisŭ, obrăznicia lorŭ de multe orĭ era ceva de necreḑutŭ. Intr'unŭ rêndŭ unŭ singurŭ vasŭ numaĭ cu patru ómenĭ îndrăsnĭ a ataca flotila întrégă.

Peste nópte călĕtoriĭ noștri rĕmâneau în insule nelocuite, cele maĭ multe câtŭ se póte de frumóse.

In 24 ajunseră eĭ la unŭ locŭ, unde rîulŭ are o lățime așa de mare, încâtŭ se asémănă maĭ multŭ cu unŭ lacŭ. Vapórele cele mai marĭ ar fi pututŭ plutĭ aicĭ fără nicĭ o grijă. Estinsa suprafață a rîuluĭ era sĕmănată cu ostróve frumóse, acoperite cu verdéță. Pe lângă țermuriĭ acestorŭ ostróve, printre trestiă și printre érbă cea înaltă se vedeau turme de hipopotamĭ, de óre-ce aicea era maĭ sigură, că nu va fi observată și atacată de sĕlbaticĭ. Maĭ bine preferea călĕtoriĭ noștri sĕ se lupte cu hipopotamiĭ, decâtŭ cu nisce ómenĭ rĕĭ la inimă. Prin insule se aflau în mare mulțime flamingĭ, pelicanĭ, berze, cocorĭ, dihorĭ și multe alte animale.

Din érba, ce cresce pe acele insule cu multă îmbelșugare, se scóte sare.

In 27 rîulŭ îșĭ luă éráșĭ forma sa de maĭ'nainte. Lățimea luĭ era aicĭ cam de vre-o $6^1/_2$ chilometri. Furișatulŭ pe lângă insule și prin canale nu maĭ era cu putință.

Ajungêndŭ la țéra Ciumbiri, călĕtoriĭ noștri nicĭ nu maĭ trebuiră sĕ se ascundă, de óre-ce locuitoriĭ de aicĭ îĭ întâmpinară cu prietenia și le aduseră maĭ multe lucrurĭ de mâncare. Ba, ce e maĭ multŭ, însușĭ regele acesteĭ țĕrĭ veni ca sĕ'lŭ visiteze pe Stanley, și'lŭ învită sĕ rĕmână vre-o câte-va ḑile în satulŭ sĕu.

Stanley dete ascultare acesteĭ învitărĭ, și câtă vreme rĕmase la regele, care-i oferise găzduire cu atâta bunăvoință, avŭ prilegiŭ sĕ observe maĭ multe lucrurĭ interesante. Regele era unŭ omŭ cam de vre-o cincĭ-ḑecĭ de anĭ, și după cum se părea, de o fire câtŭ se póte de blândă. In capŭ purta elŭ o pĕlăriă înaltă de forma unuĭ cilindru, făcută din fibre de palmĭ, éră peste umĕrŭ era încinsŭ cu curea, de care atêrna o sabiă în forma unceĭ seccrĭ. La spate avea ca podóbă o códă pĕrósă de elefantŭ, care ajungea până peste umĕrŭ. Elŭ îșĭ lua mereu tăbacŭ de nasŭ dintr'o cójă de bostanŭ și fuma dintr'o pipă, pe care, după ce trăgea din ea câte-va fumurĭ, o da pe rêndŭ numeroșilorŭ sĕĭ fiĭ.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 25 Iunie st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	106 20
Rentă de hârtiă 5%	94 80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	154.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	128 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	120.50
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.20
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	105.20
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.20
Bonurĭ rurale transilvane	105 20
Bonurĭ croato-slavone	105.20
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121.20
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124.90
Renta de hârtiă austriacă	85.20
Renta de arg. austr.	85.85
Renta de aurŭ austr.	117 —
Losurile din 1860	139 20
Acţiunile băncei austro-ungare	870 —
Act. băncei de creditŭ ung.	285.75
Act. băncei de creditŭ austr.	279.10
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
Napoleon-d'orĭ	9.99½
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.99
Londra 10 Livres sterlinge	125.15

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 12 Iunie st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	92½	93¼
Renta rom. amort. (5%)	95½	96¼
» convert. (6%)	87—	88—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	31½	33—
Credit fonc. rural (7%)	105½	106¼
» „ „ (5%)	88—	88¾
» » urban (7%)	101¾	102½
» » » (6%)	93—	94—
» » » (5%)	84—	85—
Banca naţională a Românie 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14 ¾	15.¼
Bancnote austriace contra aurŭ	2.00—	2.05

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 26 Iunie st. n. 1886.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românescĭ	8.56	8.60
Argint românesc	8.50	8.60
Napoleon-d'orĭ	9.95	10.00
Lire turcescĭ	11.27	11.30
Imperialĭ	10.26	10.29
Galbenĭ	5.88	5.92
Scrisurile fonc. »Albina«	100.—	101.—
Ruble Rusescĭ	122.—	123.—
Discontulŭ	7—10 % pe anŭ.	

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	7.45	—
Predealŭ	—	—	12.50	—
	—	—	1.09	—
Timişŭ	—	—	1.40	—
Braşovŭ	—	—	2.27	—
	6.22	—	2.55	—
Feldióra	7.01	—	3.38	—
Apatia	7.33	—	4.17	—
Agostonfalva	8.01	—	4.47	—
Homorodŭ	8.45	—	5.42	—
Haşfaleu	10.10	—	7.37	—
Sighişóra	10.29	—	8.01	—
	10.39	—	8.21	—
Elisabetopole	11.19	—	9.05	—
Mediaşŭ	11.54	—	9 43	—
Copsa mică	12.12	—	10.02	—
			10.30	
Micăsasa	12.56	—	10.50	—
Blaşiu	1.30	—	11.29	—
Crăciunelŭ	1.45	—	11.47	—
Teiuşŭ	2.11	—	11.35	—
Aiudŭ	2.55	—	1 04	—
Vinţulŭ de susŭ	3.17	—	1.30	—
Uióra	3.24	—	1.39	—
Cucerdea	3.31	—	2.07	—
Ghirisŭ	4.09	—	3 08	—
Apahida	5.36	—	5.08	—
Clușiu	5.56	—	5 35	—
	6.16	—	—	8.00
Nedeşdu	6.37	—	—	8.34
Ghirbĕu	6.53	—	—	8.59
Aghirişŭ	7.08	—	—	9.34
Stana	7.34	—	—	10.16
Huiedinŭ	7.55	—	—	11.04
Ciucia	8.35	—	—	12 17
Bucia	8.53	—	—	12.47
Bratca	9.12	—	—	1.21
Rév	9.31	—	—	2.05
Mező-Telegd	10 06	—	—	3.08
Fugyi-Vásárhely	10.25	—	—	3.39
Várad-Velinţe	10.35	—	—	3.55
Oradia-mare	10.41	—	—	4.06
	10.51	—	10.37	—
P. Ladány	12.37	—	1.45	—
Szolnok	2.58	—	5.34	8.22
Buda-pesta	6.00	—	10.05	10.30
Viena	—	—	10.50	—
	3.00	8.50	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ omnibus	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	—	—	—	—	--
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00
Szolnok	10.37	3.44	7.29	9.11	11.40
P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	2.31
Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—
Várad-Velencze	—	—	9.45	2.00	.
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2 11	—
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	—
Rév	—	7.42	11.36	3.18	—
Bratca	—	—	12.10	3.41	—
Bucia	—	—	12.43	4.01	—
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—
Huiedin	—	9.01	2.56	5.08	—
Stana	—	—	3.29	5.27	—
Aghiriş	—	—	4.00	5.50	—
Ghirbĕu	—	—	4.18	6.02	—
Nedeşdu	—	—	4.36	6.24	--
Clușiu	10.01	—	5.05	6.43	—
	10.26	—	—	7.03	—
Apahida	10.52	—	—	7.26	—
Ghiriş	12.37	—	—	8.51	—
Cucerdea	1 36	—	—	9.31	—
	1.48	—	—	9.43	—
Uióra	1.57	—	—	9.51	—
Vinţulŭ de susŭ	2.06	—	—	9.58	—
Aiudŭ	2.46	—	—	10.24	—
Teiuşŭ	3.01	—	—	10.44	--
Crăciunelŭ	3.45	—	—	11.28	--
Blaşŭ	4.06	—	—	11.44	—
Micăsasa	4.45	—	—	12.18	—
Copşa mic	5.05	—	—	12.36	--
Mediaşŭ	--	—	—	1.22	6.01
Elisabetopole	—	—	--	1.56	6.40
Sigişóra	—	—	—	2.34	7.20
Haşfaleu	—	—	—	3.02	8.01
Homorod	—	—	—	4.41	10.05
Agostonfalva	—	—	—	5.30	11.02
Apatia	—	—	—	6.03	11.37
Feldióra	—	—	—	6.35	12.14
Braşovŭ	—	—	—	7.14	1.09
	—	—	—	—	1.50
Timişŭ	—	—	—	—	2.48
Predealŭ	—	—	—	—	3.23
	—	—	—	—	4.56
Bucurescĭ	—	—	—	—	9.40

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.09	—	3.56
Alba-Iulia	11.46	—	4.27
Vinţulŭ de josŭ	12.20	—	4.53
Şibotŭ	12.52	—	5.19
Orăştia	1.19	—	5.41
Simeria (Piski)	1.48	—	6.08
Deva	2.35	—	6.39
Branicĭca	3.04	—	7.04
Ilia	3.36	—	7.29
Gurasada	3.50	—	7.41
Zam	4.25	—	8.12
Soborşin	5.09	—	8.49
Bĕrzova	5.56	—	9.29
Conopŭ	6.18	—	9.49
Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23
Paulişŭ	7.12	6.30	10.37
Gyorok	7.27	6.47	10.52
Glogovaţŭ	7.56	7.17	11.18
Aradŭ	8.10	7.32	11.32
Szolnok	2.39	—	4.53
	3.16	—	5.10
Budapesta	6.50	—	8.16
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ omnibus
Viena	11.00	—	—
Budapesta	8.05	—	8.00
Szolnok	11.02	—	11.40
	11.12	—	12.00
Aradŭ	3.37	—	5.25
Glogovaţŭ	4.13	—	6 19
Gyorok	4.38	—	6.46
Paulişŭ	4.51	—	7.00
Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Conopŭ	5.38	—	7.51
Bêrzova	5.57	—	8.10
Soborşin	6.42	—	5.58
Zam	7.14	—	9.28
Gurasada	7.43	—	9.56
Ilia	8.01	—	10.17
Branicĭca	8.21	—	10.38
Deva	8.47	—	11.05
Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Orăştiă	10.10	—	12.24
Şibotŭ	10.34	—	12.53
Vinţulŭ de josŭ	11.04	—	1.22
Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Teiuşŭ	12.05	—	2.24

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	—	8.18
Aradulŭ nou	6.23	—	8.32
Németh-Ságh	6.48	—	8.51
Vinga	7.19	—	9.07
Orczifalva	7.38	—	9.20
Merczifalva	7.56	—	9.32
Timişóra	8.42	—	10.09

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Simeria	—	11.50	2.23
Streiu	—	12.27	3.00
Haţegŭ	—	1.19	3.49
Pui	—	2.10	4.40
Crivadia	—	2.57	5.28
Baniţa	—	3.35	6.07
Petroşenĭ	—	4.04	6.39

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.02	—	5.00
Merczifalva	6.40	—	5.50
Orczifalva	6.52	—	6.07
Vinga	—	—	6.32
Németh-Ságh	—	—	6.53
Aradulŭ nou	—	—	7.24
Aradŭ	—	—	7.40

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.
Petroşenĭ	6.49	9.33	—
Baniţa	7.27	10.14	—
Crivadia	8.06	10.54	—
Pui	8.50	11.37	—
Haţegŭ	9.31	12.17	—
Streiu	10.16	12.58	—
Simeria	10.53	1,35	—

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica d-lorŭ Königes & Kopony, Zernescĭ.